

Rezultatele muncii de culegere și cercetare, viziunea interpretativă s-au concretizat în lucrări apreciate în republică și peste hotare: *Poezia populară moldovenească de Anul Nou* (1972), *Poezia obiceiurilor calendaristice* (1975), *Folclorul copiilor* (1978), *Folclorul ritualic și viața* (1981), *Creația populară: Curs teoretic de folclor românesc din Basarabia, Transnistria, Bucovina* (în colaborare, 1991), *Sărbători domnești* (vol. I, 2004,) vol. II, 2006), *Tradiții etno-folclorice ale sărbătorilor de iarnă* (2008) ș.a. La elaborarea studiilor s-a sprijinit din plin pe rezultatele cercetărilor de teren efectuate personal, dar și de către colaboratorii secției de folclor și care a servit drept sursă de bază pentru reconstituirea și jalonarea liniilor de dezvoltare ale folclorului obiceiurilor de calendar efectuate la scara întregului spațiu est-romanic.

Cercetarea asupra complexului etno-folcloric de la Anul Nou și mai ales asupra celor douăsprezece sărbători domnești din cursul anului îi dă prilejul să stabilească diferite legături și raporturi cu alte specii folclorice: legenda, parabola, proverbele și zicătorile, teatrul folcloric, hora cu strigături, sesizând totodată și importanța darurilor. Autorul nuancează și arată aportul formelor arhaice ale graiului, pe care le explică la nivelul lexicului și le argumentează pe baza textelor ritual ceremoniale.

Nicolae Băieșu descrie pe larg practici agrare cu funcția fertilizatoare, obiceiuri calendaristice și de muncă, superstiții și credințe privitoare la acte rituale ieșite din uz, descrieri amănunțite ale obiceiurilor: datinelor colindatului, uratului, semănatului, activităților de muncă pe parcursul anului. La explicarea fenomenelor folclorice se împletesc firesc aspecte etnografice, etnolingvistice, fapte istorice, manifestări concrete de ritual, fenomene socioculturale din alte zone și la alte popoare. În felul acesta Nicolae Băieșu crează viziunea adevărată și cuprinzătoare asupra fenomenelor în conexiune permanentă, atrăgând informațiile din istoria culegerii și cercetării și observațiile proprii de teren, ajungând pe această cale la realizarea imaginii întregite și unitare asupra genezei, evoluției și semnificației creațiilor folclorice ale obiceiurilor calendaristice.

Profesorul Victor Gațac, care l-a cunoscut din primele cercetări de teren în satul de baștină Caracușeni Vechi și în satele din împrejurimi Larga, Trebisăuți, Șirăuți, Beleavinți a subliniat mai târziu precizia fixării faptelor de cultură populară, de epuizarea lucrărilor privitoare la istoria culegerii și cercetării unor probleme, subiecte, motive, începând de la lucrări clasice până la publicația cea mai neînsemnată, dar care aduceau o informație cât de mică asupra fenomenelor de cultură tradițională. Nicolae Băieșu a activat cu dăruire decenii în șir în domeniul folcloristicii și etnografiei Moldovei, a investigat profund arealul carpato-danubiano-pontic al spiritualității românești.

Anii de muncă creatoare în domeniul etnologiei ne-au dat prilejul de a aduce un omagiu binemeritat d-lui Nicolae Băieșu la vârsta onorabilă de șaptezeci și cinci de ani.

Dr. în filologie Grigore Botezatu
Dr. în istorie Alexandru Furtună

UN OM DEVOTAT ȘTIINȚEI SOLULUI

Dr. hab. Valerian CERBARI la 70 de ani

Specialist în științe agricole, domeniul științific: pedologie. Doctor habilitat în științe agricole (1990).

Valerian Cerbari s-a născut la 11 august 1939 în comuna Cotova, raionul Drochia. A absolvit școala medie din satul natal în 1956, iar în 1961– facultatea de biologie și pedologie, specialitatea pedologie și agrochimie a Universității de Stat din Moldova. După încheierea studiilor universitare a fost angajat în expediția pentru cartografierea pedologică a Institutului de Cercetări pentru Pedologie din Republica Tadjikistan, unde a lucrat ca specialist-pedolog, apoi ca pedolog principal. În anul 1967 a susținut teza de doctor în științe agricole în cadrul Consiliului Științific al Institutului de Agrofizică din orașul Leningrad cu tema „Compactarea solurilor Republicii Tadjikistan”.

Din anul 1969 până în anul 1991, Valerian Cerbari a activat în funcție de conferențiar al Catedrei de pedologie a Institutului Agricol din Tadjikistan. Activitatea pedagogică a fost corelată cu succes cu cercetarea solurilor din această țară. Colaborând cu Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului din Tadjikistan, savantul moldovean pe parcursul a 20 ani a studiat învelișul de sol al Pamirului de Vest și a elaborat clasificarea și harta solurilor la scara 1 : 10000 a acestei regiuni muntoase. Cercetările au dat posibilitate de a evidenția unele legități noi privind geneza și răspândirea solurilor în munții arizi.

În anul 1990 Valerian Cerbari a susținut teza de doctor habilitat în științe agricole în cadrul Consiliului științific al Academiei Agricole „C. A. Timireazev” din Moscova cu tema „Particularitățile genezei și utilizării solurilor în munții arizi ai Pamirului de Vest”.

În anul 1991 Valerian Cerbari revine la baștină. Activează în funcție de șef al Laboratorului pedologie al Institutului de Pedologie, Agrochimie și Protecție a Solului „Nicolae Dimo”. În această perioadă